

Μνήμη του Αγίου ιερομάρτυρος Αθηνογένους

[/ Βίοι Αγίων](#)

image not found or type unknown

Πατρίδα του Αγίου Αθηνογένη ήταν η Σεβάστεια της Καππαδοκίας. Η μόρφωση του, η θερμή πίστη του, καθώς και η γενναία φιλανθρωπική του δράση, τον ανέδειξαν επίσκοπο Πηδαχθόης.

Σαν επίσκοπος, ήταν φωτεινό πνευματικό λυχνάρι για το ποίμνιο του. Μάλιστα τόσο πολύ ήθελε να συνεχιστεί το έργο του Ευαγγελίου, ώστε με ιδιαίτερη φροντίδα κατάρτισε ικανότατους βοηθούς του. Άλλα όταν έγινε ο διωγμός επί Διοκλητιανού, ο Αθηνογένης με δέκα μαθητές του, τον Ριγίνο, τον Μαξιμίνο, τον Πατρόφιλο, τον Αθηνογένη, τον Αντίοχο, τον Άμμων, τον Θεόφραστο, τον Κλεόνικο, τον Πέτρο και τον Ησύχιο, συνελήφθη από τον ηγεμόνα Φηλίμαρχο, και αφού όλοι ομολόγησαν το Χριστό αποκεφαλίσθηκαν.

Αξίζει δε να αναφέρουμε, ότι στον Αθηνογένη οφείλουμε το γνωστό κατανυκτικό εσπερινό ύμνο, «Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιον σὲ ἐν πάσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδοὺς διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει». Που σημαίνει: Ἰησοῦ Χριστέ, συ που εἶσαι τὸ χαρούμενο φῶς τοῦ Αθανάτου, Ουρανίου, Ἁγίου καὶ μακαρίου Πατρός, ἀφού φθάσαμε στη δύση τοῦ ἡλίου καὶ εἶδαμε τὸ εσπερινό φῶς, ὑμνοῦμε τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, δηλαδή τὸν Τριαδικό Θεό. Εἶναι ἄξιο νὰ σε ὑμνοῦμε σὲ κάθε ὥρα με μελωδικές φωνές, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐσύ που δίνεις ζωή. Γι' αὐτό ὁ κόσμος σε δοξάζει.